

PRESSMEDDELANDE nr 62/25

Luxemburg den 3 juni 2025

Domstolens dom i mål C-460/23 | [Kinsa]¹

En tredjelandsmedborgare som olagligen reser in i Europeiska unionen kan inte åläggas påföljd för hjälp till olaglig inresa enbart på grund av att han eller hon åtföljs av sitt underåriga barn

En sådan förälder utövar nämligen endast det ansvar för barnet som åvilar honom eller henne

En italiensk domstol har frågat EU-domstolen om innebörden av den i unionsrätten stadgade allmänna överträdelsen hjälp till olaglig inresa. Domstolen svarar att det inte är fråga om en sådan överträdelse när en person, i strid med bestämmelserna om gränspassage, till en medlemsstat för in underåriga tredjelandsmedborgare, som följer med personen i fråga och som han eller hon har den faktiska vårdnaden om. Ett sådant beteende utgör nämligen inte hjälp till olaglig invandring, som ska bekämpas enligt unionsrätten, utan innebär endast att denna person utövar det ansvar för dessa underåriga som följer av familjebanden mellan dem. Unionsrätten utgör således hinder för en nationell lagstiftning som kriminaliserar detta beteende.

I augusti 2019 anmälde sig en tredjelandsmedborgare vid gränskontrollen på flygplatsen i Bologna (Italien) med hjälp av falska pass, efter att ha anlänt med ett flyg från ett tredjeland tillsammans med sin dotter och en syskondotter, som båda var underåriga och medborgare i samma land som personen i fråga. Tredjelandsmedborgaren greps och har åtalats för olaglig inresa. Hon uppgav att hon hade flytt från sitt ursprungsland eftersom hennes före detta partner hade hotat att döda henne och hennes familj. Hon fruktade att dottern och syskondottern, som hon hade den faktiska vårdnaden om efter det att barnets mor hade avlidit, skulle lida fysisk skada och tog dem med sig. Kort därefter lämnade hon in en ansökan om internationellt skydd.

Tribunale di Bologna hänsköt frågor till EU-domstolen i brottmålet. EU-domstolen har prövat huruvida ett sådant beteende omfattas av den allmänna överträdelsen olaglig inresa i den mening som avses i unionsrätten² och om straffrättsliga påföljder kan utdömas härför.

Domstolen svarar, för det första, att **en person som, i strid med bestämmelserna om gränspassage, till en medlemsstat för in underåriga tredjelandsmedborgare, som följer med personen i fråga och som han eller hon har den faktiska vårdnaden om, inte omfattas av den allmänna överträdelsen hjälp till olaglig inresa i den mening som avses i unionsrätten.**

Ett sådant beteende innebär nämligen endast att denna person utövar det ansvar för dessa underåriga som följer av familjebanden mellan dem och av att han eller hon har den faktiska vårdnaden om dem. Den motsatta tolkningen skulle medföra ett synnerligen allvarligt ingrepp i den grundläggande rätten till respekt för familjelivet och i barnets grundläggande rättigheter, vilka är stadfästa i artiklarna 7 och 24 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, vilket skulle göra intrång i det väsentliga innehållet i dessa grundläggande rättigheter.

Denna tolkning gäller i förevarande fall även med avseende på den grundläggande rätten till asyl. Eftersom personen i fråga har lämnat in en ansökan om internationellt skydd, kan vederbörande nämligen i princip inte anses

vistas olagligt i landet så länge hans eller hennes ansökan inte har prövats i första instans. Personen kan inte heller åläggas straffrättsliga påföljder, vare sig på grund av sin egen olagliga inresa eller på grund av att han eller hon vid inresan åtföljdes av sin dotter och sin syskon dotter, som vederbörande har den faktiska vårdnaden om.

Domstolen svarar, för det andra, att unionsrätten utgör hinder för en nationell lagstiftning som kriminaliserar ett sådant beteende.

Medlemsstaterna får nämligen inte utvidga den allmänna överträdelsen hjälp till olaglig inresa, såsom det definieras i unionsrätten, genom att i strid med stadgan inkludera beteenden som inte avses i unionsrätten.

PÅPEKANDE: Begäran om förhandsavgörande gör det möjligt för domstolarna i medlemsstaterna att, i ett mål som pågår vid dem, vända sig till EU-domstolen med frågor om tolkningen av unionsrätten eller om giltigheten av en unionsrättsakt. Domstolen avgör inte målet vid den nationella domstolen. Det är den nationella domstolen som ska avgöra målet i enlighet med EU-domstolens avgörande. Detta avgörande är på samma sätt bindande för de övriga nationella domstolar där en liknande fråga uppkommer.

Detta är en icke-officiell handling avsedd för massmedia och den är inte bindande för domstolen.

[Domen i fulltext och eventuellt en resumé](#) av domen publiceras på webbplatsen CURIA dagen för avkunnandet.

Kontaktperson för press: Gitte Stadler ☎(+352) 4303 3127.

Bilder från uppläsningen av domen finns tillgängliga på "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106.

[Här](#) återfinns en video där domen förklaras av ordföranden för Europeiska unionens domstol.

Håll dig uppdaterad!

¹ Förevarande mål har getts ett fiktivt namn. Detta namn är inte någon av rättegångsdeltagarnas verkliga namn.

² [Direktiv 2002/90/EG](#) av den 28 november 2002 om definition av hjälp till olaglig inresa, transitering och vistelse.